

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 4. oktober 2016
(OR. en)

12863/16

CLIMA 134
ENV 634
ENER 348
ONU 111
ISL 51

FØLGESKRIVELSE

fra: Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 23. september 2016

til: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: COM(2016) 618 final

Vedr.: BERETNING FRA KOMMISSIONEN Rapport, der skal understøtte beregningen af den tildelte mængde til Den Europæiske Union, og rapport, der skal understøtte beregningen af den tildelte mængde til Unionen, dens medlemsstater og Island i henhold til Kyotoprotokollens artikel 3, stk. 7a, 8 og 8a, for anden forpligtelsesperiode, jf. artikel 3, stk. 2, i Rådets afgørelse (EU) 2015/1339

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2016) 618 final.

Bilag: COM(2016) 618 final

Bruxelles, den 23.9.2016
COM(2016) 618 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

Rapport, der skal understøtte beregningen af den tildelte mængde til Den Europæiske Union, og rapport, der skal understøtte beregningen af den tildelte mængde til Unionen, dens medlemsstater og Island i henhold til Kyotoprotokollens artikel 3, stk. 7a, 8 og 8a, for anden forpligtelsesperiode, jf. artikel 3, stk. 2, i Rådets afgørelse (EU) 2015/1339

{SWD(2016) 316 final}

1. INDLEDNING

Denne rapport og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene udgør den rapport, der skal understøtte beregningen af den tildelte mængde til Den Europæiske Union (Unionen), og den rapport, der skal understøtte beregningen af den fælles tildelte mængde til Unionen, dens medlemsstaterne og Island i henhold til Kyotoprotokollens artikel 3, stk. 7a, 8 og 8a, i anden forpligtelsesperiode og vise Unionens, dens medlemsstaters og Islands kapacitet til at stå til regnskab for deres emissioner og tildelte mængde i overensstemmelse med beslutning 2/CMP.8 fra partskonferencen, som tjente som møde for parterne i Kyotoprotokollen, jf. artikel 3, stk. 2, i Rådets afgørelse (EU) 2015/1339¹. De vil blive sendt til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC).

Beregningen af den tildelte mængde ifølge Kyotoprotokollen i denne rapport er en forudsætning for at opgøre Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner i anden forpligtelsesperiode i henhold til Kyotoprotokollen. Denne rapport indeholder også oplysninger om valgene i forbindelse med specifikke muligheder for bogføring ifølge Kyotoprotokollen.

2. OPGØRELSE AF ANTROPOGENE EMISSIONER FRA KILDER OG OPTAG Gennem DRÆN AF DRIVHUSGASSER, DER IKKE ER REGULERET AF MONTREALPROTOKOLLEN

Den komplette fælles opgørelse af antropogene emissioner fra kilder og optag gennem drænen af drivhusgasser, som ikke er reguleret af Montrealprotokollen, for alle år regnet fra referenceåret til år 2014 for Unionen, dens medlemsstater og Island indgives til UNFCCC som et særskilt dokument sammen med denne rapport i overensstemmelse med punkt 1(a) i bilag I til beslutning 2/CMP.2.

3. FASTSÆTTELSE AF REFERENCEÅR FOR ANDEN FORPLIGTELSESPERIODE

Den fælles opgørelse afspejler de referenceår, medlemsstaterne og Island har valgt i deres nationale opgørelser. Nedenfor gives en oversigt:

¹ Rådets afgørelse (EU) 2015/1339 af 13. juli 2015 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Dohaændringen til Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (EUT L 207 af 4.8.2015, s. 1-14).

Tabel 1 Valg af referenceår for forskellige drivhusgasser for EU-medlemsstaterne og Island for anden forpligtelsesperiode i henhold til Kyotoprotokollen

Medlemsstat	Referenceår for CO ₂ , CH ₄ og N ₂ O	Referenceår for HFCs, PFCs og SF ₆	Referenceår for NF ₃
Østrig	1990	1990	2000
Belgien	1990	1995	1995
Bulgarien	1988	1995	1995
Kroatien	1990	1990	2000
Cypern	1990	1995	1995
Tjekkiet	1990	1995	1995
Danmark	1990	1995	1995
Estland	1990	1995	1995
Finland	1990	1995	1995
Frankrig	1990	1990	1995
Tyskland	1990	1995	1995
Grækenland	1990	1995	2000
Ungarn	1985-1987	1995	1995
Irland	1990	1995	1995
Italien	1990	1990	1995
Letland	1990	1995	1995
Litauen	1990	1995	1995
Luxembourg	1990	1995	1995
Malta	1990	1990	1995
Nederlandene	1990	1995	1995
Polen	1988	1995	2000
Portugal	1990	1995	2000
Rumænien	1989	1989	2000
Slovakiet	1990	1990	2000
Slovenien	1986	1995	1995
Spanien	1990	1995	1995
Sverige	1990	1995	1995
Det Forenede Kongerige	1990	1995	1995
Island	1990	1990	1995

4. VILKÅR FOR OPFYLDELSE I FÆLLESSKAB I HENHOLD TIL KYOTOPROTOKOLLENS ARTIKEL 4 I ANDEN FORPLIGTELSESPERIODE

Unionen, dens medlemsstater og Island har aftalt at opfylde deres kvantitative emissionsbegrænsnings- og emissionsreduktionsforpligtelser i henhold til Kyotoprotokollens artikel 3 for anden forpligtelsesperiode til Kyotoprotokollen i fællesskab i overensstemmelse med artikel 4 deri. Unionen, dens medlemsstater og Island er nået til enighed om en kvantitativ emissionsreduktionsforpligtelse, der begrænser deres gennemsnitlige årlige emissioner af drivhusgasser i anden forpligtelsesperiode til 80 % af summen af deres referenceårsemissioner, hvilket afspejles af Dohaændringen.

Ifølge Kyotoprotokollens artikel 4 skal parter, som har aftalt at opfylde deres forpligtelser i henhold til Kyotoprotokollens artikel 3 i fællesskab, i den relevante aftale om fælles opfyldelse fastsætte det respektive emissionsniveau, der tildeles hver af parterne. I Rådets afgørelse (EU) 2015/1339 fastsættes vilkårene for aftalen om opfyldelse i fællesskab samt de respektive emissionsniveauer for hver af aftalens parter. Aftalen mellem Unionen, dens medlemsstater og Island om Islands deltagelse i den fælles opfyldelse af Unionens, dens medlemsstaters og Islands forpligtelser i Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode fastsætter vilkårene for Islands deltagelse². Emissionsniveauerne

² EUT L 207 af 4.8.2015, s. 17.

fastsætter de mængder, som medlemsstaterne og Island er tildelt i anden forpligtelsesperiode. Emissionsniveauerne er fastsat på grundlag af gældende EU-lovgivning for perioden 2013-2020 i overensstemmelse med "klima- og energipakken"³.

5. BEREGNING AF DE TILDELTE MÆNGDER I HENHOLD TIL ARTIKEL 3, STK. 7A, 8 OG 8A

Den fælles tildelte mængde til Unionen, dens medlemsstater og Island i Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode svarer til den procent, der er anført for Unionen, dens medlemsstater og Island i tredje kolonne i bilag B til Kyotoprotokollen, som ændret ved Dohaændringen (80 %), af referenceårets emissioner ganget med otte. På grundlag af denne beregning er den fælles tildelte mængde 37 625 402 324 ton CO₂-ækvivalenter.

Den mængde, som er tildelt Unionen, er fastsat i overensstemmelse med vilkårene i aftalen om opfyldelse i fællesskab og svarer til 15 834 334 860 ton CO₂-ækvivalenter.

De mængder, som er tildelt medlemsstaterne og Island, er også fastsat i overensstemmelse med vilkårene i aftalen om opfyldelse i fællesskab og findes i tabel 2.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009).

Tabel 2 Mængder tildelt medlemsstaterne og Island (under hensyntagen til Kyotoprotokollens artikel 3, stk. 7a)

Medlemsstat	ton CO ₂ -ækvivalent
Østrig	405 712 317
Belgien	584 228 513
Bulgarien	222 945 983
Kroatien	162 271 086
Cypern	47 450 128
Tjekkiet	520 515 203
Danmark	269 363 657
Estland	51 056 976
Finland	240 544 599
Frankrig	3 014 714 832
Tyskland	3 592 699 888
Grækenland	480 791 166
Ungarn	434 486 280
Irland	343 520 594
Italien	2 410 291 421
Letland	76 633 439
Litauen	113 600 821
Luxembourg	72 191 526
Malta	9 299 769
Nederlandene	924 777 902
Polen	1 583 938 824
Portugal	429 581 969
Rumænien	656 059 490
Slovakiet	202 268 939
Slovenien	99 425 782
Spanien	1 766 877 232
Sverige	315 554 578
Det Forenede Kongerige	2 744 937 332
Island	15 327 217

6. BEREGNING AF FORPLIGTELSESPERIODENS RESERVE I OVERENSSTEMMELSE MED BESLUTNING 11/CMP.1

Med henblik på den fælles opfyldelse gælder forpligtelsesperiodens reserve for Unionen, dens medlemsstater og Island individuelt. Tabel 3 viser forpligtelsesperiodens reserver beregnet for Unionen, dens medlemsstater og Island.

Tabel 3 Forpligtelsesperiodens reserver for Unionen, dens medlemsstater og Island

Land	Forpligtelsesperiodens reserve [ton CO ₂ -ækvivalenter]
Den Europæiske Union	21 777 272 968
Østrig	365 141 085
Belgien	525 805 662
Bulgarien	200 651 385
Kroatien	146 043 977
Cypern	42 705 115
Tjekkiet	468 463 683
Danmark	242 427 291
Estland	45 951 278
Finland	216 490 139
Frankrig	2 713 243 349
Tyskland	3 233 429 899
Grækenland	432 712 049
Ungarn	391 037 652
Irland	309 168 535
Italien	2 169 262 279
Letland	68 970 095
Litauen	102 240 739
Luxembourg	64 972 374
Malta	8 369 792
Nederlandene	832 300 112
Polen	1 425 544 942
Portugal	386 623 772
Rumænien	590 453 541
Slovakiet	182 042 045
Slovenien	89 483 204
Spanien	1 590 189 509
Sverige	283 999 120
Det Forenede Kongerige	2 470 443 599
Island	13 794 495

7. VALG AF MINDSTEVÆRDIER FOR TRÆKRONEDÆKNINGSGRAD, AREAL OG TRÆHØJDE TIL BRUG VED BEREGNINGEN EFTER ARTIKEL 3, STK. 3 OG 4

Medlemsstaterne har valgt tærskelværdier for definitionen på skov med henblik på at kunne aflægge rapport om nyplantning, genplantning og rydning af skov i henhold til artikel 3, stk. 3, og skovforvaltning, hvis sådanne aktiviteter var valgt i henhold til Kyotoprotokollens artikel 3, stk. 4, for første forpligtelsesperiode. Da Unionen samler medlemsstaternes oplysninger anvendes samme værdier, som dem medlemsstaterne har valgt for de påkrævede mindsteværdier for trækronedækningsgrad, areal og træhøjde i overensstemmelse med den definition på skov, der anvendes ved rapportering til FAO.

Tabel 4 - Medlemsstaternes og Islands valg af tærskelværdier med henblik på rapportering i henhold til artikel 3, stk. 3 og 4

Medlemsstat	Mindsteværdi for trækronedækningsgrad	Mindsteværdi for træhøjde	Mindsteværdi for skovareal
Østrig	30 %	2 m	0,05 ha
Belgien	20 %	5 m	0,5 ha
Bulgarien	10 %	5 m	0,1 ha
Kroatien	10 %	2 m	0,1 ha
Cypern	10 %	5 m	0,3 ha
Tjekkiet	30 %	2 m	0,05 ha
Danmark	10 %	5 m	0,5 ha
Estland	30 %	2 m	0,5 ha
Finland	10 %	5 m	0,5 ha
Frankrig	10 %	5 m	0,5 ha
Tyskland	10 %	5 m	0,1 ha
Grækenland	25 %	2 m	0,3 ha
Ungarn	30 %	5 m	0,5 ha
Irland	20 %	5 m	0,1 ha
Italien	10 %	5 m	0,5 ha
Letland	20 %	5 m	0,1 ha
Litauen	30 %	5 m	0,1 ha
Luxembourg	10 %	5 m	0,5 ha
Malta	30 %	5 m	1 ha
Nederlandene	20 %	5 m	0,5 ha
Polen	10 %	2 m	0,1 ha
Portugal	10 %	5 m	1 ha
Rumænien	10 %	5 m	0,25 ha
Slovakiet	20 %	5 m	0,3 ha
Slovenien	30 %	2 m	0,25 ha
Spanien	20 %	3 m	1 ha
Sverige	10 %	5 m	0,5 ha
Det Forenede Kongerige	20 %	2 m	0,1 ha
Island	10 %	2 m	0,5 ha

8. VALG AF AKTIVITETER I HENHOLD TIL ARTIKEL 3, STK. 4, DER SKAL MEDREGNES I REGNSKABET FOR ANDEN FORPLIGTELSESPERIODE

Tabel 5 indeholder en oversigt over medlemsstaternes og Islands valg af aktiviteter i henhold til artikel 3, stk. 4, som anført i deres rapporter, som skal understøtte beregningen af den tildelte mængde for anden forpligtelsesperiode.

Tabel 5 Oversigt over medlemsstaternes og Islands valg af LULUCF-aktiviteter i henhold til Kyotoprotokollens artikel 3, stk. 4

Medlemsstat	Forvaltning af dyrkede arealer	Forvaltning af græsningsarealer	Fornyelse af vegetationen	Dræning og genopretning af vådområder
Østrig	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Belgien	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Bulgarien	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Kroatien	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Cypern	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Tjekkiet	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Danmark	Valgt	Valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Estland	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Finland	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Frankrig	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Tyskland	Valgt	Valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Grækenland	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Ungarn	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Irland	Valgt	Valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Italien	Valgt	Valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Letland	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Litauen	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Luxembourg	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Malta	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Nederlandene	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Polen	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Portugal	Valgt	Valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Rumænien	Ikke valgt	Ikke valgt	Valgt	Ikke valgt
Slovakiet	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Slovenien	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Spanien	Valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Sverige	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt	Ikke valgt
Det Forenede Kongerige	Valgt	Valgt	Ikke valgt	Valgt
Island	Ikke valgt	Ikke valgt	Valgt	Ikke valgt

9. HYPPIGHED, HVORMED DER AFLÆGGES REGNSKAB FOR AKTIVITETER I HENHOLD TIL ARTIKEL 3, STK. 3 OG 4

Medlemsstaterne og Island anfører, hvor hyppigt der er aflagt regnskab for aktiviteterne i henhold til artikel 3, stk. 3 og 4, i deres respektive rapporter, der skal understøtte beregningen af den tildelte mængde. Alle medlemsstater valgte at aflægge regnskab ved forpligtelsesperiodens afslutning med undtagelse af Danmark og Ungarn, som valgte at aflægge regnskab årligt.

10. REFERENCENIVEAUER FOR SKOVFORVALTNING SOM ANFØRT I TILLÆGGET TIL BILAGET TIL BESLUTNING 2/CMP.7

Ifølge punkt 1(i) i bilag I til beslutning 2/CMP.8 skal der rapporteres om skovforvaltningsniveauet og eventuelle tekniske korrektioner i opgørelsesrapporten. Unionens medlemsstater og Island meddelte disse oplysninger i deres rapporter, som skal understøtte beregningen af den tildelte mængde, og i deres seneste drivhusgasopgørelser.

11. OPLYSNINGER OM, HVORDAN EMISSIONER FRA HØSTEDE TRÆPRODUKTER FRA SKOVE FRA FØR STARTEN PÅ ANDEN FORPLIGTELSESPERIODE ER MEDREGNET I

REFERENCENIVEAUET I OVERENSSTEMMELSE MED PUNKT 16 I BILAGET TIL BESLUTNING 2/CMP.7

Oplysninger om, hvordan emissioner fra høstede træprodukter fra skove fra før starten på anden forpligtelsesperiode er medregnet i referenceniveauet i overensstemmelse med punkt 16 i bilaget til beslutning 2/CMP.7, findes i de rapporter, der skal understøtte beregningen af den tildelte mængde, som er indgivet af Unionens medlemsstater og Island i deres seneste opgørelser.

12. BOGFØRING AF NATURLIGE FORSTYRRELSER

Nedenfor gives en oversigt over medlemsstaternes afgørelser om, hvorvidt de agter at anvende bestemmelserne om ikke at medregne emissioner fra naturlige forstyrrelser.

Tabel 6 Oplysninger om anvendelsen af bestemmelserne om ikke at medregne emissioner fra naturlige forstyrrelser

Lande	Nyplantning/genplantning af skove	Skovforvaltning
Østrig	Nej	Ja
Belgien	Nej	Ja
Bulgarien	Ja	Ja
Kroatien	Ja	Ja
Cypern	Nej	Ja
Tjekkiet	Nej	Nej
Danmark	Nej	Nej
Estland	Nej	Ja
Finland	Nej	Ja
Frankrig	Ja	Ja
Tyskland	Nej	Nej
Grækenland	Ja	Ja
Ungarn	Nej	Nej
Irland	Ja	Ja
Italien	Ja	Ja
Letland	Nej	Nej
Litauen	Nej	Nej
Luxembourg	Ja	Ja
Malta	Ja	Ja
Nederlandene	Ja	Ja
Polen	Nej	Nej
Portugal	Ja	Ja
Rumænien	Ja	Ja
Slovakiet	Nej	Nej
Slovenien	Nej	Nej
Spanien	Ja	Ja
Sverige	Ja	Ja
Det Forenede Kongerige	Ja	Ja
Island	Ja	Ja

13. BESKRIVELSE AF DET NATIONALE SYSTEM

Unionen havde allerede kvantitative emissionsbegrænsninger og emissionsreduktionsmål i første forpligtelsesperiode og gav en beskrivelse af sit nationale system i rapporten med henblik på beregning af den tildelte mængde i første forpligtelsesperiode. Eventuelle ændringer i Unionens nationale system blev derfor efterfølgende rapporteret som led i de

årlige supplerende oplysninger i henhold til Kyotoprotokollens artikel 7 og medtaget i den nationale opgørelsesrapport.

De institutioner, som var en del af Unionens opgørelsessystem og ansvarlige for forberedelsen af Unionens opgørelse i første forpligtelsesperiode, var de samme i starten af anden forpligtelsesperiode. Generaldirektoratet for Klima (GD Klima) i Europa-Kommissionen har det overordnede ansvar for Unionens opgørelse, mens de enkelte medlemsstater er ansvarlige for deres egne opgørelser, som er det grundlæggende input til Unionens opgørelse. GD Klima får primært hjælp til opgørelsen fra følgende institutioner: Det Europæiske Miljøagentur (EEA) og dets Europæiske Temacenter for Luft og Klimaændringer (ETC/ACM) samt følgende andre generaldirektorater i Europa-Kommissionen: Eurostat og Det Fælles Forskningscenter (JRC).

14. BESKRIVELSE AF DET NATIONALE REGISTER

Hver medlemsstat og Unionen fører et nationalt Kyotoprotokolregister med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til Kyotoprotokollen og artikel 10 forordning (EU) nr. 525/2013⁴ ("forordning om overvågningsmekanisme"). I overensstemmelse med beslutning 13/CMP.1 og 24/CP.8 fører medlemsstaterne og Unionen deres nationale registre på konsolideret vis.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF. EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13.